

gen Skade i dette enkelte Tilfælde, saa gjør det saameget desto større Skade i det hele politiske System; thi det vil vistnok Enhver indrømme, at Tilstanden meget væsentlig forrykkes i det Dødelik, en Reform slaaes fast af den ene Trediedeel af den lovgivende Magt og derved bliver bindende overfor de andre Factorer. Man maa søge at komme til en Overenskomst om alle Forandringer; men saalænge denne Overenskomst ikke er naaet, skal det Bestaaende hævedes baade med sin vækkende Kraft til at skabe Reformerne, og med Hensyn til den Modstand, som det skal gjøre imod en Udvikling, der bevæger sig i Spring; thi det er ikke Spørgsmaalet, om vi idag eller imorgen, iaar eller til næste Aar komme til at gjøre den eller hiin Reform; men Spørgsmaalet er, at Reformens Udvikling skeer paa en saadan Maade, at, om Skridtene end gaar langsomt fremad, de dog aldrig gaar tilbage. Det er ulige vigtigere, at man aldrig gaar tilbage, end at man gaar saa særdeles hurtigt frem, og det er Noget, som navnlig det ærede Medlem er saa tilbøjeligt til at overse og jævnlig har overseet. Det ærede Medlem opstiller et heelt System, der seer saaledes ud: Finantsloven behersker alle mulige Love og Folkethinget behersker Finantsloven (Tscherning: Neil). Sol! Det er slaaget fast gjennem en Række Tilfælde, at Folkethinget i Finantsloven har indsat Bestemmelser, som hverken Regjeringen ønskede eller Landstthinget sympathiserede med, og som desuagtet paa Grund af de trykkende Forhold have maattet lades vrørte. Altsaa Folkethinget behersker Finantsloven, det er det ærede Medlems System, og Finantsudvalget behersker Folkethinget, og da er jeg bange for, at den inderste Kjerne af Sagen er, at det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) atter behersker Finantsudvalget. Jeg frygter meget for, at i det System, det ærede Medlem har dannet, og som han har opstillet som et Ideal for en constitutionel Stat, der sidder det ærede Medlem som den inderste Kjerne, som den, om hvem og af hvem det Hele dreier sig og udgaar, saaledes

at hans System og hans Ideer blive de virkelig afgjørende. Det kan maaskee være til Nytte med Hensyn til mange Ting — efter min Opfattelse dog kun i saa, skjøndt det efter Andres Opfattelse er i mange; men jeg maa dog bede det ærede Medlem betænke, i hvilken Grad han forrykker det hele System, naar han saaledes stiller sig selv op som Krumtappen for hele det constitutionelle Maskineri. Dette kunne vi ikke være tjente med, blandt Andet af den Grund, at det ærede Medlem bevæger sig i saa excentriske Baner og i mange Retninger har Anskuelse, der ere saa langt forud for deres Tid, at de, som han siger, maae ligge i 10 Aar, førend de kunne fæste Rod. Vi kunne ikke være tjente dermed, om ikke af anden Grund, saa fordi det udfordres til Bevarelsen af det constitutionelle Liv, at der ikke finder Overgreb Sted, hverken fra Regjeringens, fra Landstthingets eller fra Folkethingets Side, og det System, det ærede Medlem udvikler, har allerede fremkaldt Conflict, og jeg er overtydet om, at den Tid kan komme, at den vil komme, hvor det vil fremkalde meget stor Fare. Jeg skal minde de ærede Medlemmer om en Ting til, og det er, at Sagen ikke blot kan sees fra Folkethingets Side, men at den ogsaa navnlig maa sees fra Landstthingets Side. Det er ikke blot Fleertallet i denne Forsamling, der kan komme til at gjøre Overgreb; Overgrebet kan ogsaa komme andetsteds fra, og jeg vil dog bede de ærede Herrer, som troe at kunne være sikre paa at have en Majoritet i denne Forsamling, at vogte sig for et System, som kunde berede Fare for Friheden og for den constitutionelle Statsorden, dersom engang imod deres Duffer og mod deres Anskuelse en Majoritet paa et andet Sted vilde forsøge paa at gjøre det Herredømme gjældende, som ligger i den ærede Rigsdagsmands System.

Rettelser.

Nr. 194, Sp. 3086, Lin. 13 f. o.: „ufrugtbar“ læs: „frugtbar“